

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) ESOX, spol. s r. o.**, IČO 005 58 010, se sídlem Libušina tř. 826/23, Brno, zast. JUDr. Oktaviánem Kociánem, advokátem, se sídlem Příkop 838/6, Brno, **b) Stavební společnost NAVRÁTIL, s.r.o.**, IČO 469 72 021, se sídlem Vápenice 2970/17, Prostějov, zast. Mgr. Vojtěchem Peštukou, advokátem, se sídlem Rumunská 1798/1, Praha 2, **c) EUROGEMA CZ, a.s.**, IČO 268 01 001, se sídlem Blanická 917/19, Olomouc, zast. JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, se sídlem Riegrova 376/12, Olomouc, **d) Prostějovská stavební společnost-PROSTAS, s.r.o.**, IČO 607 22 291, se sídlem Ječmínkova 1981/11, Prostějov, zast. JUDr. Pavlem Štěpánkem, advokátem, se sídlem Havlíčkova 2959/7, Prostějov, **e) INSTA CZ s.r.o.**, IČO 253 74 311, se sídlem Jeremenkova 1142/42, Olomouc, zast. JUDr. Danou Cetkovskou, se sídlem Komenského 1586/23, Prostějov, **f) REALINVEST s.r.o.**, IČO 469 61 895, se sídlem Kostecká 263/16, Prostějov, zast. Mgr. Bc. Lucií Janovskou Nejedlou DiS., advokátkou, se sídlem nám. Edmunda Husserla 1379/16, Prostějov, **g) POZEMSTAV Prostějov, a.s.**, IČO 255 27 380, se sídlem Pod Kosířem 329/73, Prostějov, zast. Mgr. Matyášem Kuželou, Truhlářská 1104/13, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: SYNER Morava, a.s., IČO 634 93 675, se sídlem Ve Slatinách 1, Liberec, zast. Mgr. Václavem Čechtickým, advokátem, se sídlem Dr. Milady Horákové 580/7, Liberec, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 8. 3. 2019, č. j. ÚOHS-R192,199,200,201,202,203,213/2018/HS-06991/2019/310/Aši, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a), b), c), d), e), f) a g) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020, č. j. 62 Af 26/2019 - 213,

t a k t o :

- I. Kasačním stížnostem žalobců a) a g) **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020, č. j. 62 Af 26/2019 - 213.
- II. Soud **u k l á d á** žalobci g), aby ve lhůtě **3 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatil **soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasačními stížnostmi ze dne 14. 7. 2020 a ze dne 22. 7. 2020 se žalobci a) a g) [dále též stěžovatelé a) a g)] domáhají zrušení označeného rozsudku, kterým byly zamítnuty žaloby žalobců a) až g) proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018, č. j. ÚOHS-S0008/2017/KD-33378/2018/851/EDl, a zamítnuty rozklady žalobců. Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovateli a) uložena pokuta ve výši 6.871.000 Kč a stěžovateli g) pokuta ve výši 11.567.000 Kč.

[2] Kasační stížnosti stěžovatelů a) a g) byly spojeny s návrhem na přiznání odkladného účinku.

[3] Stěžovatel a) odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku tím, že zaplacení pokuty by pro něj znamenalo nenahraditelnou újmu, spočívající mimo jiné v ohrožení jeho platební bilance a s tím související platební neschopností, která by mohla postihnout i jeho zaměstnance a v extrémním případě by mohla vyústit až v likvidaci stěžovatele. Pokuta uložená ve výši 6.871.000 Kč by se v porovnání s hospodářskými výsledky stěžovatele za období 2013 – 2018 rovnala součtu výsledků hospodaření v těchto letech, který činí částku ve výši 6.999.906 Kč. Stěžovatel zaměstnává v průměru 78 pracovníků, přičemž nyní činí měsíční náklady na mzdy včetně stanovených záloh na odvody v průměru 3.500.000 Kč. Stav finančních prostředků stěžovatele činí ke dni 31. 5. 2020 celkem 1.566.332,59 Kč. Stěžovatel sice disponuje jistou finanční rezervou na mzdové a ostatní náklady, její odčerpání by však znamenalo ohrožení jeho platební bilance.

[4] Stěžovatel g) k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že zaplacení pokuty by pro něj představovalo zásadní zásah do jeho majetkové sféry, přičemž by nenávratným způsobem negativně ovlivnilo možnost faktického výkonu jeho hospodářské činnosti a v konečném důsledku by pro něj mohlo mít i likvidační účinky. Současná ekonomická situace stěžovatele g) je velmi ztížena situací způsobenou šířením koronavirového onemocnění COVID-19, přičemž on je již nyní nucen financovat platby svým zaměstnavatelům a dodavatelům též pomocí revolvingového úvěru. Aktuální výše disponibilních finančních prostředků stěžovatele činí cca 9,1 milionů Kč, přičemž tyto prostředky jsou určeny na krytí provozních potřeb stěžovatele, kdy jejich použití na zaplacení pokuty by pro něj mohlo být likvidační.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhům na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem stěžovatelů a) a g) uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 8. 3. 2019, napadený rozsudek pak je ze dne 25. 6. 2020. Stěžovatelé tak měli více než rok na to, aby svoji finanční situaci na nutnost úhrady uložené pokuty dostatečně připravili. Stěžovatelé se tedy nemůžou odvolávat na možnou nynější platební neschopnost, neboť povinnost úhrady uložené pokuty a její výše je nemohla nijak překvapit. Žalovaný dále nesouhlasil se stěžovateli, že by uložené pokuty byly likvidační, přičemž výše těchto pokut nepředstavuje žádný odklon od dosavadní praxe žalovaného. Důvody předkládané stěžovateli jsou toliko běžné a předvídatelné důsledky uložení pokuty a nejsou tedy sto prokázat nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrhy stěžovatelů a) a g) na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem zamítl.

pokračování

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115).

[7] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (přiměřeně dle § 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionality újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu stěžovatele a) vycházel z hospodářských výsledků stěžovatele a), které obsahuje spis krajského soudu sp. zn. 62 Af 26/2019. Z těchto výsledků vyplývá, že výsledky hospodaření stěžovatele a) činily za období let 2013 – 2018 celkem 6.999.906 Kč. Zůstatek finančních prostředků stěžovatele a) ke dni 31. 3. 2019 pak činil 3.183.719 Kč. Zdejší soud tak má za prokázané, že uložená pokuta značně převyšuje roční výsledek hospodaření stěžovatele a) v posledních letech a rovněž i jeho aktuální peněžní prostředky v hotovosti a na bankovních účtech. V případě nutnosti okamžitého uhrazení uložené pokuty by stěžovatel a) proto musel přistoupit k redukci svého majetku, čímž by došlo k omezení jeho podnikatelské činnosti. V tomto ohledu je tedy třeba stěžovateli a) přisvědčit. Dále je reálné, že pokud k odkladu účinků napadeného rozsudku i rozhodnutí žalovaného nedojde, stěžovatel a) by mohl čelit exekuci. Ostatně již krajský soud usnesením ze dne 24. 4. 2019, č. j. 62 Af 26/2019 - 48, přiznal žalobě stěžovatele a) odkladný účinek.

[9] Stěžovatel g) již v řízení před krajským soudem doložil svoji hospodářskou situaci, kdy ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Kreston A&CE Consulting s. r. o. ze dne 25. 1. 2019 o posouzení ekonomických dopadů pokuty na stěžovatele g) vyplývá, že uhrazení pokuty stěžovateli g) ve výši 11.567.000 Kč by vedlo k porušení smluv s financujícími bankami, přičemž případná ztráta obchodních partnerů v podobě financujících bank by mohla ohrozit aktuální i budoucí projekty stěžovatele g) a tím i jeho existenci. Nejvyšší správní soud má tedy vzhledem k výše uvedenému za to, že uložená pokuta představuje pro stěžovatele g) citelný zásah do jeho majetkové sféry, přičemž její okamžité zaplacení by mohlo narušit dlouhodobě nastavené financování stěžovatele g), a současně by převyšovalo aktuální platební možnosti stěžovatele g). Ten by musel přistoupit k redukci svého majetku, čímž by došlo k omezení jeho podnikatelské činnosti.

V tomto ohledu je tedy třeba stěžovateli přisvědčit. Též v případě stěžovatele g) je možné, že pokud k odkladu účinků napadeného rozsudku i rozhodnutí žalovaného nedojde, stěžovatel g) by mohl čelit exekuci. Ostatně již krajský soud usnesením ze dne 11. 7. 2019, č. j. 62 Af 26/2019 - 309, přiznal žalobě stěžovatele g) odkladný účinek.

[10] Dalším nutným krokem pro posouzení možnosti přiznání odkladného účinku bylo poměření hrozící újmy, která může stěžovatelům a) a g) vzniknout, s újmou, která by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud neshledal, že by odkladným účinkem mohla třetím osobám vzniknout újma nepoměrně větší, než je újma hrozící stěžovatelům a) a g). Jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu nebude neprodleně zaplacená částka ve výši pokut vyměřených stěžovatelům. Výše pokut je však s ohledem na výši státního rozpočtu zanedbatelná, a odložení jejich úhrady tak nemůže mít negativní vliv na fungování státu.

[11] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Zdejší soud má za to, že nepochybně existuje veřejný zájem na efektivní hospodářské soutěži a potrestání pachatelů správních deliktů spočívajících v protisoutěžním jednání. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti však dojde pouze k odložení vykonatelnosti rozhodnutí krajského soudu a správních orgánů do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Stěžovatelé tak po určitou dobu nebudou muset uložené povinnosti splnit, avšak budou k tomu povinni v případě neúspěchu svých kasační stížností. Přiznáním odkladného účinku tak pouze dojde k dočasnému odložení výše uvedených veřejných zájmů, nikoliv k jejich znemožnění.

[12] Lze tedy uzavřít, že stěžovatelům a) a g) by nepřiznáním odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla státu či třetím osobám v případě jeho přiznání. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vzhledem k tomu, že odkladný účinek přiznal v posuzovaných věcech již krajský soud, postačuje přiznat odkladný účinek kasačním stížnostem pouze ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96), čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé obnoven stav, který zde byl před právní mocí napadeného rozsudku, kdy žalobám uvedených stěžovatelů byl přiznán odkladný účinek ve vztahu k rozhodnutí žalovaného.

[13] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasačním stížnostem stěžovatelů a) a g) odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tedy pozastavují účinky napadeného rozsudku. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[14] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

pokračování

[15] Nejvyšší správní soud dále stěžovateli g) uložil, aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení [§ 7 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích] zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč. Podle usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“ Stěžovatel a) již soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku uhradil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu